

[Den fg. finansminister.]

ustabilitetens økonomiske politik i stedet for en stabiliseringspolitik. Det synes jeg ikke hr. Per Hækkerup har ret i. Det er ikke siksakpolitik at foretage en stadig tilpasning af den økonomiske politik og af finanspolitikken til de ydre økonomiske forhold og til udviklingen i den hjemlige økonomiske situation. Jeg forstod da også på nogle bemærkninger af hr. J. O. Krag, at det kunne være rigtigt og måtte være rigtigt at foretage ændringer f. eks. i kasseoverskuddet efter den økonomiske udvikling.

Statens kassestilling vil blive forbedret en del fra 1968-69 til 1969-70 og 1970-71. Det skal netop ses som udtryk for, at statens kasseoverskud eller — som man jo også nogle år kan tale om — kasseunderskud må tilpasses efter den økonomiske situation. I 1968-69, hvor der var betydelig ledighed, accepterede vi et kasseunderskud efterhånden i aftagende størrelse. I 1969-70, hvor beskæftigelsen er blevet langt bedre, og hvor vi i dag har særdeles gode beskæftigelsestal, vil efter vor mening et kasseoverskud på de ca. 450 mill. kr., der er nævnt, være nødvendigt. Dette er altså ikke udtryk for nogen siksakpolitik, men tværtimod udtryk for en meget fast økonomisk politik.

Hr. Per Hækkerup gjorde i øvrigt en række bemærkninger om og foretog en interessant analyse af det, der er foregået i denne folketingsssamling, og af den økonomiske politik. Jeg synes, der var uhyre meget rigtigt i det, hr. Per Hækkerup sagde, når vi da ser bort fra konklusionerne.

Navnlig var der en konklusion, hvor jeg måske synes at hr. Per Hækkerup kom lidt let til sin opfattelse. Hr. Per Hækkerup sagde, at når man i disse dage modtager sin skattebillet, og når man skal betale mere for sin bil, for den benzin, man bruger, når man kører i sin bil, og når man har højere afgifter, ja, så skyldes det regeringens forfejlede økonomiske politik.

Der mangler næsten kun én sætning: se på Deres benzinregning og stem socialdemokratisk, så er næsten det hele sagt fra hr. Per Hækkerups side. Det, vi savnede i hr. Per Hækkerups tale — og det synes jeg skulle have været taget med i første omgang og ikke være gemt til sidste

omgang, for det kommer selvfølgelig — er den alternative politik, som jeg går ud fra socialdemokratiet har. Vi andre kan jo ikke se sammenhængen mellem det, statsministeren henviste til med de store og de mange udgiftsforslag, og det, at man ikke deltager i at skaffe staten indtægter.

Da vi stemte om finansloven, blev der fra socialdemokratisk side stillet en del ændringsforslag om højere udgifter, men socialdemokratiet stemte for finansloven. Nu forstår jeg, at i morgen, når vi skal have afstemningen om forslaget til udskrivningslov, vil socialdemokratiet ikke tage noget ansvar for den udskrivning af skatter, der skal komme i 1970. Vi har altså vanskeligt ved at se sammenhængen. Og når hr. Per Hækkerup taler om, at denne regering ikke er tilstrækkelig samarbejdsvenlig, kan det jo ikke mindst skyldes, at vi har vanskeligt ved at se, hvad det egentlig er, socialdemokratiet vil, hvilket alternativ de har. Det kniber jo også med at se, at de forslag, man fremkommer med, kan føre til en holdbar økonomisk politik.

Netop sagen vedrørende udskrivningsloven og udskrivningsprocenten belyser dette særdeles stærkt, både spørgsmålet om det manglende alternativ og spørgsmålet om forhandlingsviljen. Se, vi har et alternativ fra socialdemokratisk side med en udskrivningsprocent på 82. Jeg vil henvise til debatten, vi havde ved anden behandling forleden dag. Ingen kan vist ønske, at vi kommer ind på alle disse detaljer nu. Men en opgørelse viste altså, at hvis vi skulle tage hensyn til såvel provenutab som provenugevinst og lægge udskrivningsprocenten derefter ved overgangen til kildeskat, skulle udskrivningsprocenten være 91,3. Der er langt fra de 82 pct. til 91,3 pct., når hver udskrivningsprocent koster ca. 130 mill. kr. Og såvel det system, vi skal arbejde efter, som den tilrettelæggelse, der indgår i systemet, og som medfører provenutabet, har socialdemokratiet tidligere stemt for.

Vi har altså ikke kunnet se sammenhængen mellem ønsket om større udgifter og dette forslag om udskrivningsprocent. Nu siger hr. Grünbaum, at det forslag, vi har stillet, medfører betydelige skattestigninger. Det vil medføre skattestigning for mange skatteborgere, men når vi skal sige